

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

IX. Exemplar sacræ epistolæ missæ a sacratissimo & piissimo domino nostro Marciano perpetuo Augusto ad archimandritas, monachos, & reliquos habitantes in Ælia, & circa eam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

ANNO
CHRISTI
451.

Αντίτυπον δειών γραμμάτων πεμ-
φθέντων δεγμανδρίταις, κὶ λοι-
ποῖς ἐν Αἰλίᾳ, καὶ τοῖς πλεῖστοις αὐ-
τῶν οἰκοδομοῦ μοναχοῖς, παρὰ τοῦ Ἰσο-
τάτου καὶ Ἀσθεράτου ἡμῶν δε-
σπότης Μαρκιανὸς τοῦ αἰωνίου
Αὐτοῦ.

ΕΝΤΥΧΟΝ τὸ ἡμέτερον κράτος ταῖς
δέησιν, ἀσθερῶν δὲ Ἀσθεράτου
καὶ Ἰσοτάτου δεσποῦναι τὸ ὁμόλογον τὸ ἡ-
μετέρας γαληνότητος ἐξέπεμψατε, τοῖς
πρωτοκόμοις ἐπέειπεν, ὡς οὐχ ἰκετηρίαν
ἐπέμψατε, δέησιν δὲ πρὸς ἡμᾶς
ἀσθερῶν καὶ τοῖς ἑσπέραις, καὶ τῇ πολι-
τείᾳ τῆς Ῥωμαίων ἐναντίον καταστάτα
σοσπὸν ἡμῶν ἀπεδείξατε. δεόντων δὲ ἡ-
συχίας ἀγῶν, καὶ τελῶν ὑπὸ τῶν ἱερέων,
καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν μαθήμασι προσομι-
λεῖν, διδασκάλων τὰς ἐν ὑμῶν ἀγῶν
αὐθαδείας ἐαυτοῖς ἐπενοήσατε. Ὅμοιόν
τὰ ἑσπέραις τῆς διδασκόντων ὁρθῶς μαθεῖν
αὐθαδέων προέειπεν ἡμῶν ἀνοή-
τως, ὅτι δεῖ μάλλον ὑμῶν πάντας ἀκολου-
θεῖν πρὸς τὸ πνεῦμα εἰδέναι, ἢ ταῖς τῶν ἀ-
γῶν διδασκάλων καὶ πρὸς τῶν Ῥωμαίων βίβλους,
τοῖς τε παρὰ τὸ τῆς εὐσεβείας μνήμασι πατρῶν
παρατελεμασιν. ὡς περὶ τῶν προλαβόν-
των ἐλαττώσα πλημμελεσίητες, εἰς ἡμᾶς
διδασκαλίαις τὰ ἑσπέραις ὑμῶν τελομημέ-
να ἐπιποιεῖτε βεληδείητες, ἐδὲν τὸ δλη-
θείας ἐχόμενον ταῖς ἰκετηρίαις ἐδείξα-
τε, φασικόντες μήτε τὸ ἐμπεσησάν, μή-
τε τὸ φόνων, μήτε τὸ ἄλλων ἀποπημά-
των ὑμᾶς αἰτίους ἢ τὰ μοναστήρια κατε-
σταῖαι, τὸ τὸ πόλιν οἰκέντων, καὶ ἑνῶν
ξένων ἔργον γενησάν τὰ μοναστήρια
τα δὲ ἐλάττωσεν ἢ ἐδὲν τὸ τελομημέτων
τῶν ἡμετέρων ἀσθερῶν, καὶ πρὸς ἡμᾶς
horum quæ tentata sunt, nostram latuit pietatem; quando & moni-

IX.

Exemplar sacrae epistolæ
missæ a sacratissimo & piis-
simo domino nostro Marcia-
no perpetuo Augusto ad ar-
chimandritas, monachos,
& reliquos habitantes in
Aelia, & circa eam.

AGNOSCENS nostra ma-
iestas preces quas ad sacra-
tissimam piissimamque nostræ
tranquillitatis coniugem direxi-
stis, rebus ipsis mihi persuasum
est, quod non supplicationes
miseritis, sed sub obtentu precû,
impiam, & Dei legibus, Roma-
næq; reipublica contrariam exi-
stentem vestram demonstra-
ritis intentionem. Nam cum o-
portuerit vos quieti vacare, &
esse sub sacerdotibus, eorumque
doctrinis * obedire, doctorum * instrui,
potius ordinem audacia vehe-
menti assumere præsumpsistis,
qui neq; a recte docentibus do-
ceri patimini, & vobis ipsis stu-
te persuadetis, quod cunctos o-
porteat circa apertæ fidei scien-
tiam vos potius sequi, quam
sanctorum apostolorum pro-
phetarumque volumina, & a
sanctæ memoriæ patribus man-
data contradita. Et quasi minus
quam * priores delinquere vos
putaretis, si falsis * doctrinis ve-
stras præsumptiones obumbra-
re velletis, nihil veritatis in ve-
stris precibus docuistis, asseren-
tes neque incendorum, neque
homicidiorum, neque aliarum
incongruarum rerum esse vos
auctores, aut monasteria; sed
& incolas ciuitatis, & quos-

* priora
peccata
fuerint,
* suggestio-
nibus ve-
stra facino-
ra

mentorū gestis, & singulorū relationibus nobis apertum est, quomodo & Alienſium ciuitas a vobis velut hoſtibus capta ſit, qui habitare in monaſteriis, & eiufmodi locis* obſeruare debu- iſtis. Inſuper & venerandæ me- moriæ diaconi commiſſa cædes, & quod illius corpus poſt necem etiam *communi ſepultura pri- uatū, inſenſibiliter tractum ſub- debatur iniuriis. Quomodo etiā domus incenſæ, & portæ clauſæ ſunt ciuitatis, & quaſi *legibus propriis ciuitatis cuſtodiebatis muros, & carcere violenter aper- to, *malorum præſumptoribus remiſſio poenarū, & periculofæ fugæ præbebatur occaſio. *Pro- ficientibus autem ad peiora, po- ſtremis minora fuiſſe præceden- tia demonſtrantes, Iuuenalem ſanctiſſimum epiſcopum, & alios reuerendiſſimos ſacerdotes per quemdam ad hoc deſtinatum interficere voluiſtis. Cum vero is qui miſus fuerat, fuiſſet ſpe ſua deceptus, *ſine effectu ſua vefaniam & eorū a quibus miſ- ſus fuerat, *eſſe non ſinens, Seue- rianum ſanctæ memoriæ epiſco- pum gladio percutiens, neq; his qui erant cum eo pepercit. Hæc ergo & his peiora delicta, & quo- modo præſumpta, & quibus ag- gentibus, [aut inuitantibus] acta ſunt, *manifeſtant ea quæ fre- quenter in diuerſis iudiciis pro- prie demōſtrata, & ſacratiffimis noſtris auribus intimata ſunt, certiffimum indicium veſtræ voluntatis habentia, *quā prom- pte ad maxime delinquendum deſcenderitis, non Dei fidem defendere vel fouere volentes, ſed vobiſiſpis præfecturas & ſa- cerdotia, quorum vos oſtendiſtis

ὑπομημάτων, καὶ ἀναφορῶν τῶν καθ' ἕκαστον φανερωθέντων ὅπως τε ἡ τῆς Αἰ- λιών παρ' ἡμῶν, ὡσανεὶ πολέμιαν, κατελήφθη πόλις, τῶν οἰκῶν τὰ μοναστή- ρια, καὶ ποῖς τοιοῦτοις προσεδρόμεν μόνον τοποῖς ὀφειλότων ἢ τε τῶν τῶν ἑλλαδικῶν μνήμης διακόνου ἀσθεῶς Τολμηδίου σαφῶς, καὶ ὡς τὸ ἐκείνου σώμα μὴ πλεῖν ἀνείρεται, καὶ τῆς κοινῆς χειρονομίας ὁσίας, ἐλκόμενον αἰμαδιῶτος ὑβριζέτω ὅπως τε ἐνεπρήσθησαν μὴ αἰ οἰκίαι, αἱ δὲ τῆς πόλεως ἀπεκλεισθησαν πόλαι, ὡς ἐν αὐτονομίᾳ τὰ τε πύργη τῆς πόλεως ἐφυλάχθητο, καὶ τῆς εἰρκῆς βιαίας αἰοι- χθείσης, ποῖς τὰ δὴνὰ τετολμηκόσιν ἀφι- σις τῶν ἡμετέρων, καὶ Κυρηῆς Ἐπιφανίου παρείχετο πρὸς φασίς. πρὸς βασιλεὺς δ' ἡμῶν χεῖρον τῶν κακοῦ, ποῖς ὑστερον χα- λεποῖς μερῶν τὰ πρὸς λαβόντα δὴ- κνωῦτες, Ἰουενάλιον τὸν ὁσώτατον ἡπί- σκοπον, καὶ ἄλλοις ἑλλαδικῶν ἱερέας διὰ τὸ πρὸς φασίς ἀνελεῖν ἡβουλήθητε. ὡς δὲ τῶν ἐλπίδος ὁ σαλεῖς ἐσφάλη, παρεργον τῶν αὐτῶν μανίας καὶ τῶν ὁδοσφάντων αὐ- τὸν ἐποίησατο, Σεβερειανὸν τὸν ὁσώτας μνήμης ἡπίσκοπον ἕξιφει διαχρησάμε- νος, μηδὲ τῶν σωόντων αὐτῶν φάσαμνος. ταῦτα καὶ τούτων δὴν ὁπρεα πλημμελί- ματα, καὶ ὅπως τετολμηται, καὶ πῶν δια- πρῶσαμνων, γωρεῖς δὲ διαφῶρος ἐν διασπρῶσις ἰδιῶς ἀποδὴχθέντα, καὶ ταῖς θείας ἡμῶν ἀκοῆς μινυθέντα, ἐλεῖ- χον ἀκελεῖν φέροντα τῶν ἡμετέρων γῶ- μης, ἀφ' ἧς πρὸς χεῖρος ἡμῶν τῶν πλῆσιν πλημμελεῖν ἐστράπητε οὐ πλεῖν τῶν ἰσο- πῶσιν ἐμεινῶν, ἢ γροῦν σὺν κροτῶν βουλό- μενοι, δὴν ἑαυτοῖς ταῖς πρὸς εὐρίας καὶ ταῖς ἱεροσώτας, ὧν διλλοτελοῖς παντά- πασι πεφῆνατε, πρὸς ἐποίειν ἡμῶν ἡμῶν

*rancam- modo refi- dere

*communis violatione iuris debiti mortuis tradū, et si in- sensibiliter, iniuriis sub- debatur. *in statu ci- uilitatis legi- bus libero, *facinoro- sis homini- bus *Malo au- tem in pe- ius progre- dientē.

*accessoriū suæ vefan- iæ opus *fecit, Se- uerianum

*manifesta sunt, cum diuerſis modis in tribunali- bus proprie ſunt

*ob quam

ANNO DOMINI 457

*de

*de

ANNO
CHRISTI
431.

ἡ πόλεων ἑαυτοδρακότες. Σαυμά-
ζην δὲ τῆ βίσεβεία τῆ ἡμετέρα παρῆσι,
ὡν ἐνεκεν Εὐτυχῆ μὲν ἀνάθεμα π-
ζετε, καλῶς γὰρ τὸ ποιοῦντες. Θεο-
δοσίω δὲ τῶ πάντα ὁμιλεῖσθαι ἑαυτῶν
ἐξεδόκατε, τῶ φρονεῖν τῶ Εὐτυχῆ.
ὅς τῶ Βαλεντίνου καὶ Ἀπολλινάρου καὶ
Ἰσοδοῦ πῆσεως ἠλώσας μανίαν,
ταῖς μὲν ἀγνοήτως ἐκκλησίαις δορυ-
βαν, ταῖς δὲ πόλεσιν ἀνάθεμα καὶ βλα-
βῆς γὰρ ἡμετέρας ἀφορήτου,
ἡμῶν δὲ κατέστη τῶ οὕτως ἀφορήτων
καὶ ἀφρονόμων ἀφροσύνης ἀφροσύνης.
τῆς μὲν αὖθις βίσεβείας καὶ τῶ πλημ-
μελημάτων πάντων ἐφέξετε δίνας
ἀξίας τῶ τῶ ὄλων διασῶτη καὶ σωτήρι
Χριστῶ, ὡν τῶ ἀίτημα δεδωκατε. οὐ
τῶ ἀνέξεταί ἡ δία δυνάμεις ἀπμώρη-
τα ἀφροσύνη καὶ εἰς βία καὶ πῆσιν δυσφή-
μως, καὶ εἰς τὰς ἀγίας ἐκκλησίας, καὶ εἰς
τῶ ὁμοίως ἀφροσύνης ἐλευθέρως ἀφροσύνης
ταῖς ἀφροσύνης πεπολημῆναι. ἡ δὲ ἡμε-
τέρα γαλιωτός οὐδὲν τοιοῦτον καὶ τῶ
μοναχῶν ἀφροσύνης ἀφροσύνης, μόνω
δὲ τῶ Αἰλιάνω κατὰ ἀφροσύνης πόλιν,
τῶ λοιπῶν γοῦν τῶ τῶ οἰκουμένων
ἡσυχία Φυλαχθσομῆναι. τὸ δὲ ἡμέ-
τερον ἀφροσύνης ἀφροσύνης τῶ μοναχῶν
παρὰ τῶ ἀφροσύνης ἀφροσύνης, πό-
λεμον ἤρατο καὶ τῶ κοινῆς βίσεβείας.
καὶ πῆσιν ἀφροσύνης τῶ τῶ λησθόν-
των, καὶ ἀλλως ἀφροσύνης εἰωθῶτων,
καὶ ὅπλα καὶ τῶ ἀνομοσυμῶν κινή-
σαν, σφαγῆς καὶ ἀλώσεως καὶ ἐπέσον
χαλεπῶν τοῖς τῶ χόρραν οἰκοδοσῶν ἀ-
ποιν κατέστη ὡς κινήσαν τὸ ἡμέτερον κρ-
τος, ἐπαγανακτῶσαι μὲν τοῖς πεπολημ-
μελημῆναι, ἐμφύτω δὲ Φιλακθσο-
πῆα κινήσαν, τῶ τῶ φόνων καὶ τῶ
ἐμπροσθεν βίσεβείας ἀφροσύνης

ciuitatum vindicare studentes.
Nostra siquidem pietas admira-
tur, qua causa Eutychem quidē
anathematizatis, bene in hac
parte facientes: Theodosio vos
vero, qui proiecte audaciae est, vos
ipfos contradidistis, sapienti ea
quae sunt Eutycheis, qui Valenti-
ni & Apollinaris contra ortho-
doxam fidem amulatus infan-
niam, sanctissimas quidem con-
turbat ecclesias, ciuitatibus ve-
ro subuersionis & importabilis
vexationis existit occasio: vo-
bis etiam factus est adeo nefan-
darum & iniquarum actionum
princeps. Et impietatis quidem
suae ac delictorum omnium
pœnas dignissimas dabit om-
nium Domino & saluatori Chri-
sto, quorum excitasti originē.
Non enim patietur diuina po-
teestas sine supplicio pertransire
ea quae in eius fidem blaspheme,
& in sanctas ecclesias, & in san-
ctos viros miserade peremptos,
nefande commissa sunt. Nostra
vero tranquillitas nihil tale fieri
contra monachos imperauit, sed
vt tantummodo Aelensium se-
daretur ciuitas, quatenus de ce-
tero quies eius ab omnibus ser-
uaretur. Vestra vero procaci-
tas mandatis contraria mona-
chorum agens, bellum aduer-
sus communem quietem assump-
sit: & multitudinem congregans
latronū, & aliorum inique
agere solitorum, armaq; contra
legitime viuentes commouens,
causa caedis & deuaftationis, a-
liarumq; crudelium rerum, pro-
uincia habitatoribus fuit: ita vt
mota maiestas nostra indigna-
retur rerum talium commif-
foribus, sed per insitam clemen-
tiam superata, caedis & incen-

* vestra
* dabit

* continere-
tur

* ad quietē
habitantū

* professio-
ni

* commissis
fceleribus,

* διαφρο-
σύνης

* ἡμε-
τέρας

diorum auctores pœnas luere iuberet : licet etiam aduersus vos iustum esset vt nostra indignatio progredieretur, qui relictis monasteriis, in quibus vos perpetuo residere vestra professio iubet, ea ausi estis, quæ vltimo supplicio digna sunt. Nam etiam docere potius quam discere præsumitis, diuina nescientes eloquia aperte præcipientia, quia non est discipulus super magistrum suum, nec seruus super dominum suum. Quas doctrinas saluatoris animarum nostrarum, aut sanctissimorum apostolorum & patrum, secuti estis? Non enim proprias sequentes impietates, dicere audebitis, quod ad cædes aliaque delicta quæ vos egistis, sanctorum documenta progrediantur. Sed quia duas naturas audientes, perturbatas vestras animas fuisse docuistis, veluti quadam nouitate auribus vestris illata; scitote, quia vobis quidem harum rerum examinationem facere non congruit, qui subtilitatem huius rei intelligere nequitis. Nos autem patrum suscipientes doctrinas, naturam intelligimus veritatem. Hoc enim est quod sapimus, simul & dicimus; quia Dominus noster Iesus Christus, Deus vere & homo vere est idem : sicut & sanctissimus apostolus Paulus, naturam ipsam veritatem intelligens, in epistola ad Galatas clare docet, ita dicens : *Sed tunc quidem nescientes Deum, seruisistis eis qui natura non sunt dii* : hoc est, ignorantes vere Deum, eis qui vere non sunt dii : ex his palam significans, quia natura veritas est. Sed dicitis, quia de na-

*afferentia, Math. 10.

Galat. 4.

δικας ὑποχρῖν παρακαλεῖσθαι· εἰ ἀνοκλήτως προσβῶμαι, καταλιθῶτων μὲν τὰ μοναστήρια, οἷς ὑμᾶς διαπαντός προσεδρόμειν τὸ ἐπάγγελμα παρακαλεῖται, τοῖς πομπασάντων δὲ τριῶντα, ἀ τῆν ἐξαπὼν ἡμερῶν ἄξια κεδίσκων· Ἰησοῦ καὶ διδάσκων αὐτὴ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ ἁγίου, ἐκ εἰδότες τὰ θεῖα λόγια φανεροῦς διαγορεύοντα, ὡς ἐκ ἐστὶ μαθητῆς ὑπὲρ τοῦ διδασκαλον, οὐδὲ δοδλος ὑπὲρ τοῦ κύριον αὐτοῦ. ποίας διδασκαλίας τὴν σωτήριος τῆν ἡμετέραν ψυχῶν, ἢ τὸ ἀγιωτάτων ἀποστόλων καὶ πατέρων, ἡκολουθήσατε; οὐ γὰρ αὐτὴ τῆς οἰκείας ἐπιθυμίας δυναστεύει· αἰς λέγειν ἐλπίσητε, ὡς Ἰησοῦς ἡ πλημμελήμασιν ἑτέροις, ἀπὸ ὑμῶν διεσπείρασε, τὰ τῆν ἀγίων ἡμετέρων βαίνει διδάγματα. Ἰησοῦ δὲ δύο φύσεις ἀκούοντες, τὰ ἡμετέρας ψυχῆς διαμβεῖσθαι ἐδιδάξατε, ὡς ἕνος κεινοφωνίας τῆς ἡμετέρας ἀκοῆς προσαρμόνης· ἴτε, ὡς ἡμῶν μὲν τῶν πᾶσι τοῦτων ἔξιστασιν πολυπροσηγορίαν οὐ προσήκει, συνίνασι τῶν Ἰησοῦ τοῦτοις λεπτότητα μὴ δυναμῶν. ἡμεῖς ὅ τῆν πατέρων ἡμετέρων ἐκδεξάμενοι διδασκαλίας, τῶν φύσιν νοοῦμεν ἀλλήθιστα. ὅτο γὰρ ὅστιν ὁ φρονοῦμεν, καὶ φανερὸν ὅτι πᾶρ ὁ δεσπότης ἡμῶν καὶ σωτὴρ Ἰησοῦς Χριστός, θεὸς ἀληθῶς καὶ ἀθεοποίητος ἀληθῶς ὅστιν ὁ αὐτός· καὶ ὁ ἀγιωτάτος ἀπόστολος Παῦλος, τῶν φύσιν ἀλλήθιστα νοῶν, ἐν τῆν πρὸς Γαλατας Ἰησοῦ διδάσκει, σαφῶς λέγειν· ἀλλὰ πότε μὲν ἐκ εἰδότες θεόν, ἐδουλόσατε τοῖς φύσιν μὴ οὐσι θεοῖς, ἐκ πᾶσιν φανεροῦς, ὅτι φύσις ὅστιν ἡ ἀλλήθιστα, σημαίνει εἰς ὅτι πᾶσι φύσιν ἐν τῶν τῆς φύσεως

ANNO 492

ANNO CHRISTI 451. * αβιζ

πίστεως ού * αβιζ δέ γατα συμβόλω τῶ
ἐκπεδήντι παρά τῆς τετρακοσίων δέ-
κα καὶ ὀκτώ ἀγίων πατέρων. οὐτε
γαρ ἴες ἀβιζ τούτου (ἡτοις ἐκινήθη·
οὔτε δὲ νῦν καμνοποιμία ἴες κτ' ἡς αὐ-
τῆς ἐπενοήθη πίστεως, ἀλλὰ ἡ τῆς ἀ-
γίαν τῆς ὁρθοδόξια λαμβάν-
των ἐκνεφῶν παραβλήματα. ὑμεῖς
δὲ ὁ μὴ χελῶναι λέγοντες φησιολο-
γεῖν, αὐτὸ ἴστο ποιούτες ἀλίσκεατε,
διαρρήδην ἐν τῆς παρ' ὑμῶν ἄπτε-
λείστας δέησαι φύσεως μεμνημένοι,
καὶ λέγοντες· πῶς ἴκνται ὁρδέν; ὁ
πάλιν ἴκνται ὁρδέν; καὶ πῶς γυ-
ναῖ κατὰ φύσιν ἴκνται φύσιν; καὶ
ἐν τοῖς ἐξῆς δέ· ὁ γὰρ λόγος σαρξ
ἐγένετο. πῶς δὲ γέρονε; πῶς χρε-
διῶναι διδάται; γέρονε δὲ, οὐ τρα-
πίς τῶν φύσιν, οὐδὲ μεταβληθεῖς
τῶν θεότητα. ὁρθετε οὖν, πῶς φύσεως
πανταχοῦ μέμνησατε, ὁ παρὸς αὐτὸ τὸ
τῆς φύσεως ὄνομα ἄρα πτόμοι, καὶ
πανταχοῦ ἐαυτοῖς τὸ συκοφαντεῖν ἡ
παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου ἀληθεῶς ὁρθε-
τῆ πίστε κερφθέντα ἀφορμαῖς ἀβι-
ποιεῖτε· ἀμδραπύοντες καὶ κτ' ἴστο,
ὅτι ψευδομῆροι φατε, ὡς ἐδογματίστη
λέγειν δύο ἴκνται, καὶ δύο χελῶναι· ὁ
πρὸ οὐχ οὐτως ἐχθ. ἀπαγορεύοντες γὰρ
ἀναδεμαπτόμοι τῶν ἴστο λέγοντας,
ἢ γράφαντας, ἢ εἰπόντας, ἢ καὶ ἄλ-
μῶντας λέγειν. τὸ γὰρ ἡμέτερον κερ-
τος τῶ συμβόλω τῆς τετρακοσίων δέ-
κα καὶ ὀκτώ ἀγίων πατέρων τὸν τε κερ-
λαβόντα χελῶν ἴκνται ἴκνται, καὶ εἰς
τὸ ἐξῆς πείθεται, πειθῶν ὁρθε-
τῶν ἡμῶν καὶ σωτήρα Ἰησοῦ χελ-
σον ἐκ πτόμοι ἀγίου καὶ Μαριας
τῆς παρδένου τετέχθαι. ἢ γὰρ ὁρθοδόξον

turis in fidei symbolo nihil continetur a trecentis decem & octo sanctis patribus exposito. Neque enim vlla de hac re tunc quaestio mota erat, neque nunc aliqua nouitas aduersus eam fidem excogitata est; sed sanctorum patrum qui in orthodoxa fide claruerunt, firmata est traditio. Vos autem qui dicitis, Non oportet naturarum rationes exquiri, hoc ipsum facere compertum est, aperte in supplicationibus a vobis directis naturarum memoriam facientes, atque dicentes: Quomodo parit virgo, & manet virgo? Et quomodo generat per naturam eum qui super naturam est? Verbum enim caro factum est. Quomodo autem factum est? quomodo separari potest? Factum vero est, non natura mutatum, neque diuinitate conuersum. Videte igitur quomodo naturam vbique commemoratis, qui propter ipsum nomen naturae turbamini, & vndique vobis ipsis calumniandi ea quae a sancta Synodo pro fide vere firmata sunt, occasionem exquiritis, etiam in eo peccantes, quod mentientes asseritis, profus definitum esse dici debere duos filios, & duos Christos; quod ita non est. Nos enim hoc *abdicantes, anathematizamus eos qui hoc scripserunt, aut dixerunt, aut dicere forte praesumunt. Nostra namque tranquillitas symbolum trecentorum decem & octo patrum & iam pridem secuta est, & ei in posterum tempus assentit, credens Dominum nostrum & saluatorem Iesum Christum ex Spiritu sancto & Maria virgine Dei genitricem natum. Orthodoxam namque

*prohibentes.

Concil. Tom. 9.

Gg

fidem, sicut accepimus, serua-
re in perpetuum festinamus,
quemadmodum etiam sancta
Synodus nuper in Calchedo-
nensium ciuitate celebrata, cre-
dens docet, symbolum confir-
mans, & consona sapiens ipsis
sanctis patribus, Ephesinoque
Concilio, cuius Cælestinus &
Cyrillus reuerendæ memoriæ
præfules fuerunt, errorem Ne-
storii condemnantes. Ac nostra
clementia nulli penitus neces-
sitate præcepit imponi, quate-
nus aut subscriberet, aut con-
fentiret iniurius. Non enim ter-
rore aut violentia aliquos volu-
mus ad viam trahere veritatis.
Vos autem e contrario præter
ea quæ dudum ausi estis, gladiis,
aliisque crudelitatibus, insuper
& iniuriis & tormentis in mu-
lieres honestas & nobiles per-
petratis, necessitatem plurimis
non dubitastis inferre, vt con-
fentirent vestris peruersis do-
ctrinis, & clamoribus atque
subscriptionibus anathemati-
zarent eandem sanctam Syno-
dum, & sanctissimum patriar-
cham sedis apostolicæ maximæ
Romæ Leonem, & alios sanctis-
simos patres: pro quibus ausi-
bus necessarie reddituri estis
Deo omnium domino ratio-
nem, in cuius iniuriam, si di-
ci fas est, talia facere præsum-
psistis, iure opprobrium & ir-
risio scelestis paganis & hæreti-
cis effecti, quibus estis exem-
plum confusionis redditi. Quia
vero & Samaritas accusastis,
tamquam ipsi aduersus sanctas
ecclesias crudelia & nefanda cõ-
miserint, & cædes, & alia simul
incongrua perpetrarint: cog-
noscite quia fanciuius, vt in-

*verberationibus

πίστιν, ὡς παρελάβομεν, διηκειῶς
φυλάσσειν ἀποδοτέον, ὃν ἔσπον καὶ
ἡ ἀγία συνόδος, ἡ ἴς κ' πλὴν Καλ-
χηδονέων ἐσαχθ' ὡνεκροτήθη, π-
σβύουσαι διδάσκει, βεβαίωσαι τὸ σύμ-
βολον, * τοῖς τε αὐτοῖς ἀγίοις πατέ-
σι καὶ τῇ συνόδῳ τῇ κατ' Εφεσον,
ἡς Κελεστίνου καὶ Κυριλλου, ὁ πῖς
ἀλαβοῖς μηνις, παρεβέβλωτο,
πλὴν Νεστορίου πλανῶν Ἐξαδούμοιοι.
καὶ ἡ μὲν ἡμετέρα γαλιωτίς οὐδε-
νι τὸ σῶλον ἀνάγκη ἐπαρτεῖναι προ-
σέταξεν, ὡσεὶ ἡ ὑπογράψεν, ἡ σωμα-
νεῖν, εἰ οὐ βούλοισθε. οὐδὲ γὰρ ἀπει-
λαῖς, ἡ βία ἕνα πρὸς πλὴν τῆς ἀλη-
θείας ὁδὸν ἔλκεν βουλόμεθα. τὸ ἔνευ-
πὸν ὑμεῖς, πρὸς τοῖς ἡδη τεθλιμμέ-
νοισι, διὰ ξιφῶν ἔ ἐπεσον χελεπῶν,
ἐπ' μὲν καὶ ὕβρεων καὶ ἀκισμῶν εἰς
γυναικῶν λαμπρῶν καὶ σεμνῶν γε-
νομένων, ἀνάγκη ἐπαρτεῖν ἐκωνήσαι-
τε πολλοῖς, πείθεσθαι μὲν ταῖς διεσραμ-
μῶν ὑμῶν διδασκαλίαις, ἐκβοήσασθε
δὲ καὶ ὑπογραφαῖς ἀναθεματίξεν
πλὴν αὐτῶν ἀγιωτάτων συνόδων, καὶ
ἡ ὁσιώτατον πατριάρχην τῆς ἀπο-
στολικῆς ἑσθῆτος τῆς μεγάλης Ρώμης
Λέοντα, καὶ τὸν ἄλλοις ὁμοίως πατέ-
ρα. ὑπὲρ ἧς πόλιν αἰακῶν δά-
σασθε λόγον τῷ ἁγίῳ ὄλων δεσπότη θεῷ
οὐ πῆ, εἰ θέμις εἶπεῖν, ἐφ' ὕβρειν ταῦ-
τα. πρὸς πλὴν ἐπολήσασθε, ἐπονεῖδιστοι
καὶ κατὰ γέλασοι δικαίως τοῖς τε μισοῖς
Ἕλλησι, καὶ ταῖς αἰρέσεσι κατὰ σάντες,
οἷς ὑποδύγμα ἀγριότητος γέγονατε. ἐπι-
δὴ ἡ καὶ τὸν Σαμδρείτας ἠπάσασθε,
ὡς κ' ἡ ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν ἀνά-
καὶ ἀθέμιτα τεθλήσαντας, καὶ φό-
νοισι, ἡ ἐπερ ἕνα ἀποπα πλημμελή-
σαντας, γνώσκετε, ὡς ἐθασιάζομεν,

ANNO
CIRILLI
431.

* ἡ ἴς κ' πλὴν
κατ' Εφεσον,
L.

ANNO CHRISTI 451.

ζητήσεως παρακολουθήσεως ἀκριβοῦς
ὅρα τῆ ἀδελφότητος κλήματος Δωρο-
θεοῦ, τῆ μὲν ἀπαρχῆς τῆς ἀγιωτά-
της ἐκκλησίας καὶ τοῖς ὑποτάσσουσιν
δοξακαταλύει, ὅτι ἡ τούτων διελ-
σκομήσεις ἀγίους ἡμῶν ἐκ τῆς
νόμων ὑποχρῆν, τῆς δὲ τούτοις ἐκδι-
κτικῶς ἰδὲν ἡμῶν προσκομῶν οἰεῖται
διδαχθέντας, ὅπως τὸ ἡμέτερον κερτος
πιστεύει, καὶ παρὰ τῆς ἡμετέρας δισθεσίας
προσπαρῆνται, μὴ χωρίζεται τῆς
ἀγίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως, προσ-
δρῶν ἡ τοῖς μοναστηρίοις, καὶ τῆς πρὸς
τὸ κρείττον ζογαλῆν δίχαίς, σύμφωνα
τῷ ἐπιτέλειον διαπροσπορεύου, καὶ
μηδένα θορυβῶν παντάπασιν ἐμποιοῦ-
τας, μήτε μὲν τοῖς δὲ ἀπολεία τῆς
ψυχῶν παρὰ τῆς Φαῦλα διδασκόν-
των λεγομένων ἀπλῶς πύθουροις,
μήτε δια τῆς ἐκείνων ἀσεβείας συμβο-
λας, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς θεοῦ
ἐκκλησιῶν χωρίζουροις. παρασυνά-
ξεις μηδὲ ὅλων ποιῆν ὁλμήσητε εἰδ-
τες τὰ παλαιὰ νομοθετήματα παρὰ τῆς
θείας λήξεως ἐν τοῖς ἀνωτέρω χρόνοις
γεγονότων βασιλέων, οἱ τῶν διαγῆ καὶ
καθολικῶν συγκροτήσαντες θρησκείαν,
μεγίστοις δὲ τῆς πειρασμῶν
πολιῶντας ὑποβάλλεται διατίθεισι.
μεταμελήσαν δὲ ἡμῶν τῆς πρὸς τὸν
πισθίωντες, εἰδὲ τὰ τῆς φιλανθρωπίας
ἡρησάμεθα, πολλὰς παρακλήσεις χρι-
σταμῶν τῶ ὁσώτατου ἡπισκόπου Ιου-
βενάλιου, δι' ὧν ἡμᾶς ἔξεδυσώπησε,
πάντα πρὸς ἡμᾶς τὰ θεῖα χαράσαι
χαρίματα. διδαχθέντες ἡ τῆς δεισι-
σιν, ὡς ὑπὸ τῆ φυλακῆν κελυθῶντων
στραποῶν τῆ Αἰλιῶν πόλιν, τῶ τε τῆς
ἵππων καὶ ἀνδρῶν πληθῆ θορυβῆται τὰ
ἡμῶν ἀκμήα, καὶ ἀνακατήσαντες

quisitione subtilissima subsecu-
ta per virum spectabilem comi-
tem Dorotheum, ea quidē qua
direpta sunt, sanctis Dei eccle-
siis, & eis qui perdiderunt, resti-
tuantur; illi autem qui harum re-
rum inveniuntur auctores, legiti-
mae ultioni subiaceant, cum
horum criminum ultio nihil ad
vos pertineat; quos oportet,
agnoscentes quomodo credat
nostra potentia, & a nostra pie-
tate pariter inuitatos, a sancta &
orthodoxa fide nullatenus de-
uiare, sed sedere potius in mo-
nasteriis, & orationibus ad Deū
fulis vacare, & consona vestrae
professioni semper efficere, nul-
lasque turbas omnino miscere;
neque his quae ad perditionem
animarum a prauis doctoribus
proferuntur, incaute consenti-
entibus, neque propter eorum im-
pios coetus ab orthodoxa fide
& Dei vos separantes ecclesiis.
Collectas vero Canonibus con-
trarias nequaquam facere praes-
sumatis, scientes ea quae dudum
sancta sunt a diuinae memoriae
priorum temporū principibus,
qui sanctam catholicamque re-
ligionem corroborantes, maxi-
mis suppliciis extraneas colle-
ctas praesumentes facere subdi-
lanxerunt. Nos autem credentes
fore ut priorum vos praenitentia
capiat, clementiam nullatenus
denegauimus, multis utiq; pre-
cibus vtente sanctissimo Iuue-
nale, per quas nos exorauit haec
ad vos scripta transmitti. Agno-
scentes autem * diuersorum pre-
cibus, quod a militibus custodi-
re iussis Aelensium ciuitatem,
& equorum multitudine atque
virorum vestra * monasteria * oratoria
conturbantur, etiam in hoc in-

Concil. Tom. 9.

Gg ij

dignati, Dorotheum virum spectabilem comitem ab hac vos molestia liberare fanciuimus: licet nec antea iniuriam fieri: monasteriis, aut vestra * refugia sustinere præceperimus angustias.

* hospitia

αὐτῶν τῶν πρὸς Δωροθέου τοῦ ἀγαθὸν κέλευμα ἡμᾶς ἐλπίσασθαι ὅτι ὄχι σέως ἐπαύσει μὲν εἰ καὶ ὅτι ἐστὶν αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικῶν ταῖς μοναστήρια, ἢ ταῖς ὑμῶν ἐνείας ἐνοχοποιεῖται αὐτοῖς ταῖς ἐκκλησιαστικῶν.

ANNO
CHRISTIANI
418

X.

INTERPRETATIO LEGIS A THEODOSIO iuniore, cum seductus fuisset a Chrysaphio, aduersus Flavianum & socios pro Eutyche promulgatae: quam religiosissimi Marciani principis lex subsecuta destruxit.

OLIM quidem prius Nestorius, qui fuit Constantinopolitanus episcopus, noua & pestifera, præter illa quæ tradita sunt, tentans inducere, dogmatum Christianorum puræ & orthodoxæ fidei contraria, a sancta Synodo est eiectus, quæ Ephesi ex vniuerso orbe principali sanctione conuenit. Quæ sancta Synodus pariter confirmauit etiam catholicam fidem, ab episcopis qui Nicææ congregati sunt, traditam. Et nos confirmantes quæ salubriter definita sunt ab eodem sancto Concilio quod Ephesi congregatum est, generalem promulgauimus legem, quæ tam prædictum Nestorium, quam eos qui ei similia sapiunt, damnat; præcipientes, ne Christiano saltem nomine censerentur, sed vt Simoniani potius vocarentur, quoniam blasphemiam Simonis dilexerunt. Definiuimus etiam, certis eos debere vltionibus subiaccere, quas continet præfata præceptio. Quoniam vero præfenti tempore, dum post illa iam pridem quietæ essent ecclesiæ, Flavianus Constantinopolitanus episcopus, & Eusebius alter episcopus, perniciosas seductiones sequendo Nestorii, schismata ecclesiis iniecerunt; præcepimus rursus in eiusdem ciuitatis Ephesi sanctissimam ecclesiam vndiq; conuenire Concilium, vt cum omni subtilitate vera fide firmata, a sanctis ecclesiis iniecta per eos hæresis auferatur. Hæc ipsa igitur sancta Synodus definiuit, obtinere quidem fidem quæ Nicææ a trecentis decem & octo patribus tradita est, excludi vero ab episcopatu non solum Flavianum & Eusebium, sed & Domnum qui fuit Antioche-